

πάρχει καὶ ἄλλο εἶδος πλοκέως ἐν Ἀφρικῇ, ὁνομαζόμενου κοινωνικοῦ πλοκέως, δῖστις κτίσει ἐν κοινῷ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν δένδρων μεγάλας σκιάδας ἐκ χόρτου, στερεῶς πεπλεγμένας εἰς σχῆμα ἀλεξιβρύχου, ὑπὸ τὰς ὅποιας ἔκαστον ζεῦγος κατασκευάζει τὴν ἴδιαν αὐτοῦ φωλεάν. Εἴναι δὲ τόσον στερεὰ καὶ πυκνὴ ἡ πλοκὴ τῶν σκιάδων τούτων, ὥστε χρησιμεύουσιν ὡς στέγη καὶ προφυλάττουσιν ἀπὸ τὴν βροχὴν τὰ πτηνά.

Οἱ ράπτης τῶν Ἰνδιῶν κατασκευάζει φωλεάν περιεργοτέραν ἀκόμη τῆς τοῦ πλοκέως, διότι ράπτει πραγματικῶς τὰ ἄκρα τῶν φύλλων. Ἐφοῦ ἐκλέξῃ φύλλον ικανῶς μέγα διὰ τὴν φωλεάν, διατρυπᾷ κατὰ μῆκος τὰ ἄκρα αὐτοῦ διὰ τοῦ ὅσέος ράμφους του καὶ κατόπιν τὸ ράπτει εἰς σχῆμα θύλακος διὰ μικρᾶς ἵνος χόρτου, ἣτις χρησιμεύει ὡς ἔξαιρετος κλωστή. Εάν τὸ φύλλον δὲν εἴναι ὄφρουντως μέγιχ, φέρει καὶ ἔτερον, τὸ ὄποιον προσράπτει εἰς τὸ πρώτον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Λέγουσιν δὲ τὸ πτηνὸν τοῦτο δένει πάντοτε κόμβος εἰς τὴν ἄκραν τῆς κλωστῆς του ὅπως μὴ ἔξοιλοθάνει αὐτῇ. Οἱ θύλαξις οὗτος εἴναι τὸ ἔξωτερικὸν τοῦ οἴκου, ἐντὸς τοῦ δοποίου τὸ πτηνὸν κατασκευάζει θερμὴν καὶ χνούδη φωλεάν. Εύρισκεται δὲ πάντοτε εἰς τὴν ἄκραν εὔκαμπτου κλωνός, ὥστε οὐδὲν κακοποιὸν ζῶν δύναται νὰ τὴν φθάσῃ ἄλλως τε εἴναι καλῶς κεκρυμμένη, διότι ἔξωθεν εἴναι δύοις κατὰ τὸ χρῶμα πρὸς τὰ φύλλα τοῦ δένδρου. Τοῦτο γένος τὸ πτηνὸν τὸ ὄποιον ράπτει, μεταχειρίζομενον δύοις μικρὰ τεμάχια ράμφατος, ἔκαστον τῶν δοπίων ἀπαξιμόνον διαπερᾷ τὰς ἀντιστοίχους ὄπας τοῦ φύλλου, δένεται δὲ εἰς τὴν ἄκραν ἔκάστοτε διὰ κόμβου. Τὸ πτηνὸν τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν φύδικῶν πτηνῶν, ἔχει οὐράν εἰς σχῆμα ριπίδος καὶ εὑρίσκεται πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης.

A*.

ΗΓΕΜΟΝΙΔΕΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΙ

Εἴναι γνωστὸν δὲ πολλαὶ ἡγεμονίδες διακρίνονται σῆμερον ὡς ποιήτραι, συγγραφεῖς καὶ τεχνήτραι. Οὕτως ἡ μὲν βασίλισσα τῆς Ρουμανίας εἴναι γνωστὴ ὡς ποιήτρια διαπρεπής, ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας γράφει σονέτα καὶ ἔκτυπώνει αὐτὰ ἡ ίδια διὰ τοῦ πειστηρίου, ἡ δὲ πριγγίπισσα Λουδοβίκη Φερδινάνδη τῆς Βαυαρίας καταλέγεται καὶ αὐτὴ μετὰ τῶν εὐφαντάστων ποιητριῶν καὶ ἡ πριγγίπισσα δὲ Θηρεσία τῆς Βαυαρίας γράφει λίαν ἐνδιαφερούσας περιηγήσεις. Γνωστὸν δὲ πρὸ πολλοῦ δὲ τὰ ἡμερολόγια τῆς βασίλισσης τῆς Ἀγγλίας ἔξεδόθησαν εἰς πολλὰς ἐκδόσεις. Η βασίλισσα τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα ἀσχολεῖται ἐπίσης γράφουσα ἐπικρι-

σεις δραματικῶν ἔργων, ἃς ἀφοῦ ἐπιδείξῃ εἰς εἰδήμονας, μεταφέρει εἰς τὰ κριτικὰ αὐτῆς ἡμερολόγια, ἀτινα βεβαίως δὲν εἴναι προωρισμένα διὰ τὴν δημοσιότητα. Η σύζυγος τοῦ διαδόχου τῆς Πρωσίας εἴναι καλὴ ἀγαλματοποίος καὶ ζωγράφος. Καλῶς ἐπίσης χειρίζεται τὸν χρωστήρα καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς πριγγίπισσα Βεατρίκη τῆς μεγάλης Βρετανίας. Η βασίλισσα τῆς Δανίας εἴναι ζωγράφος ἔξοχος, ἡ δὲ πριγγίπισσα τῆς Πρωσίας Φρειδερίκα Καρλόττα διακρίνεται ὡς συνθέτις μουσικῶν ἀσμάτων. "Ολας πρωτότυπος καὶ ιδιαίτερος φαίνεται ἡ ἐνασχόλησις ἐτέρας ἔξοχου γυναικὸς εἰς εἶδος ὅπερ, καθόσον γνωρίζουμεν, σπανιώτατα ἐκαλλιεργήθη ὑπὸ γυναικῶν μέχρι τοῦδε, ἥτοι εἰς τὴν χρυσοχοΐκην τέχνην, εἰς ἣν ἐνασχολεῖται ἡ ἡγεμονίς Μαρία Θηρεσία, σύζυγος τοῦ ἡγεμόνος Καρόλου Λουδοβίκου, ἥτις διδάσκεται τανῦν τὴν τέχνην ταύτην ὑπὸ εἰδικοῦ τίνος τεχνίτου ἐν Μεράν καὶ ἥτις, καθ' ἀλεγεται, δεικνύει μεγίστην πρὸς τὴν τέχνην ταύτην εὐφυίαν καὶ ἐπιδεξιότητα.

Κυρία Σ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πλούσιός τις "Αγγλος γαιοκτήμων" ἔσχε τὸ ἀτύχημα πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίτεσος ἔτους ν' ἀπολέση τὴν σύζυγόν του. "Ἐπειδὴ δὲ ἡ μακαρίτης τῷ ἥτοι λίαν προσφιλής, ὀρκισθη νὰ μὴ χωρισθῇ ποτὲ τῶν λειψάνων της, πράγμα ὅπερ καὶ ἔπραξε κατὰ παράδοξον δλῶς καὶ πρωτότυπον τρόπον." Εφερε τὸ πτῶμα τῆς συζύγου του εἰς τὴν πόλιν Κόπτα τῆς Σαχαρίας, ἔκαυσεν αὐτὸ μεθ' ὅλης τῆς ἐπισημάτητος καὶ πομπῆς, συνέλεξεν ἐπιμελῶς τὴν τέφραν καὶ ἐπιστρέψας οἴκαδε ἐπίνει καθ' ἔκάστην πρὸ τοῦ γεύματος ποστήτα τινα τῆς πολυτίμου ταύτης τέφρας μεμιγμένην μετὰ ἀρίστου σίνου. Οὕτω δὲ ἀπαρηγόρητος χήρος πίνει ἀδιακόπως καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως: τὴν προσφιλή σύζυγον, χωρὶς νὰ παρκελαφθῇ τὸ πιράπαν ἡ πέψις του. Αὐτὸς οὗτος διισχυρίζεται μάλιστα διὰ ἔκτοτε δικτελεῖ ὑγρίστατος, κυρίως δὲ διὰ ἔκτοτε αἰσθάνεται εὐεργετικὴν ἡρεμίαν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος. Μή νομίσῃ δέ τις δὲ διὰ τοῦ κύριος εύτο δέξει τεταρχημένας τὰς φρένας: τούγαντίν μάλιστα, θεωρεῖται ὡς εὐφύεστατος ἐν ταῖς συναντιστάσις καὶ ταῖς συναλλαγαῖς, ἀγχαπτάτη ύπ' ὅλων καὶ κάρμει εὐεργεσίας πολλὰς εἰς πτωχοὺς καὶ ἀξίους προστασίας.

"Ο πῖλος τοῦ μεγάλου φυσιοδίφου Cuvier φυλάσσεται ἔτι, εἴναι δὲ τόσον μέγας, ὥστε εἰς πάντα ἄλλον, δῆτις θειλεί δοκιμάστε: αὐτὸν, κατέρχεται μέχρι τῶν ὄμβων. "Οταν ἀπέθηκαν ἐντὸς τοῦ φερέτρου τὸν νεκρὸν τοῦ Cuvier, προσήρμοσαν τὴν τεραστίαν μεγέθους κεφαλήν του ἐπὶ τοῦ φερέτρου διαπεράσαντες διὰ σιδηροῦ ὀδελοῦ, δύως μὴ κλαπῆ ύπερ τῶν τυρωρύχων.

~~~~~

Ο «Τρομερός» είναι τὸ μέγιστον θωρηκτὸν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῆς Γαλλίας. Ή καθέλκουσίς αὐτοῦ ἐγένετο τῇ 16 Ἀπριλίου ἐν Lorient μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας. Ή διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὸν ἔξοπλισμὸν αὐτοῦ διπάνη ἀνέρχεται εἰς 28 ἑκατομμύρια. Οὐδέποτε πολεμικὸν πλοῖον ἀπήτησε τοσαύτην διπάνην. Τὸ μῆκος αὐτοῦ είναι 104 μέτρων, τὸ πλάτος 21 μέτρων καὶ 15 μέτρων τὸ ὑψός. Τὸ πάχος τοῦ θώρακος είναι 55 υφεκατόμετρα. Ή κινητήριος αὐτοῦ δύναμις ἀναλογεῖ πρὸς δύναμιν 8,500 ἵππων. Τὸ πλήρωμά του ἀποτελεῖται ἐκ 500 ἀνδρῶν, είναι δὲ ὀπλισμένον διὰ 39 κανονίων διεφόρων μεγεθῶν καὶ εἰδῶν. Ο «Τρομερός» δὲν είναι πρωριτικός διὰ μεγάλους πλοιούς. Ενεκα τοῦ μεγέθους του δὲν δύναται νὰ διέλθῃ τὸν περιθὺν τοῦ Σουέζ, ή δὲ κατασκευὴ του δὲν τῷ ἐπιτρέπει νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς γαλλικὰς ἀκτές στερεῖται δὲ ἴστιων παντελῶς.

Ἐγένετο ἐσχάτως ἐν Παρισίοις, ἐν δημοσίᾳ συνδριάτει τοῦ «Γενικοῦ Συνδέσμου τῶν Σωτήρων» ἡ ὑπὸ αὐτοῦ ἀπονομὴ βραβείου εἰς διαφόρους, οἵτινες διεσώσαν προκινδυνεύσαντες τὰς Λαζαρίτικας τὰς ἀλλαγῶν. Μεταξὺ τῶν βραχεύθεντων διὰ τιμητικῶν μεταλλίων μνημονεύεται ὁ στρατηγὸς Γαλλιέ, διασώσας μίαν γυναῖκα καὶ ἐν παιδίον καθ' ἥν στιγμὴν ἔμελλοι νὺν διεκελισθεῖσιν ὑπὸ κινουμένης ἀτμομηχανῆς. Ο στρατηγὸς ἀπεμάκρυνε βιαίως τὸ παιδίον καὶ τὴν γυναῖκα, ἔπικις ἀμφοτερούς ἐκτὸς τῆς γραμμῆς, καὶ εὑρεθεὶς αὐτὸς ἐκτείνειμένος εἰς τὸν κίνδυνον, ἀφοῦ παρασυρθεὶς μόλις ἀπηλλάγη φέρων τραχύμα ἐπὶ τῆς ὀμοπλάτης. Μνημονεύμενος πρὸς τούτους τὸν Ἰωάννην Poëncet, εἰς ὃν τὸ τέταρτον ἥδη ὁ ὑπουργὸς ἀπένειμεν ἐφέτος χρυσοῦν μετάλλιον, τὸν S. L. Brun, ἀστυνομικὸν φύλακα, ἐστις ἀπὸ τοῦ 1871 δὲν ἀριθμεῖ ὀλιγώτερα τῶν δέκα σωστικὰ ἀδειαγαθήματα, τὸν S. Prestavoine, ναύτην, ὃστις ἐνδεκάκις ἔσσωσε κινδυνεύσατας ἐν θαλάσσῃ, τὸν μὲν τοῦ ἄγωτέρω μόδιος δεκαπενταετῆ, ὃστις ἐγλύτωσεν ἥδη δύο παιδία, τὸν Πελιτισέ, μαθητὴν τοῦ λυκείου Καρολογάργου, μὲν κίνδυνον τῆς ιδίας Λαζαρίτικης σώσαντα γυναῖκα ἐν φυγῇ τοῦ Μάρνη, καὶ τὸν Κάρολον Μαγκένη ἑπτά ἔτῶν, ὃστις ἀπέσυρε τὴν ὀκταετῆ ἀδελφήν του καταθεγεν τῶν πάγων.

Εἰς ἦν τῶν καφεγείων τοῦ Βερολίνου ἐργάζεται ἡλεκτρικὴ συσκευή, διὰ τῆς ὁποίας οὐ μόνον παρέχεται φῶς, ἀλλὰ καὶ ἀλέθεται καὶ παρατείνεται ὁ καφές. Τοῦτο κατορθοῦσται διὰ τῆς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καταστήματος ἐγκαθιδρύσεως κυλικείου, ἐφ' οὗ ὑπάρχει μικρὰ ἡλεκτρικὰ μηχανῆι κινοῦσα ἔνα καφόμιλον. Τὸ ὕδωρ θερμαίνεται ἔντος μεγάλων ιελίνων φιλαδύν, ἐν αἷς βυθίζεται σπειροειδὲς μετάλλιον σύρμα διαπερώμενον ὑπὸ τοῦ βεύματος τέταρτον ὥρας ἀρκεῖ ὅπως φέρῃ τὸ ὕδωρ εἰς ἀναρραμόν. Δὲν ὑπάρχουσιν ὑπηρέται πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν πελατῶν, ἐκάστης τραπέζης συγκεινωνόσης πρὸς τὸ κυλικεῖον διὰ μέσου μικροῦ ἡλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου, ὃστις φέρει τὰς προμηθείας εἰς αὐτούς. Ή τοιαύτη συσκευὴ εὐαρεστεῖ ἐξ ὀλικῆς που τοὺς θαμίζοντας ἐν τῷ καφεγείῳ πρὸ πάτων ἔνεκα τῆς καταργήσεως τῶν πρὸς τοὺς ὑπηρέτας

φίλοδωρημάτων, καὶ μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας λειτουργεῖ.

Κατὰ τὶς τηλεγράφημα ἐν Σεδίλλης ἐν τῇ Ισπανικῇ ἐπαρχίᾳ Πολτάνα ἐπὶ τῆς μεσημέρινῆς καλιτύρων τῶν Πυρηναίων ἀνεσάνη ἡφάσιτεος κρατήρος. Ἡ ἀλήθεια ἐπὶ τῆς πυραδόξου εἰδήσεως είναι ὅτι πρὸς τὸ ἐπέρχεται τῆς 22 Ἀπριλίου ἡ τελεύθησαν ἐν Πολτάνα τεισμὸν ἄνευ ισχυρῶν δονήσεων καὶ πτώσεως οἰκοδομῶν. Οἱ κάτοικοι τοῦ μέρους ἐκείνου δὲν ἤνησαν οὔτε κλονισμοὺς οὔτε κυμάνσεις ἐδάφους, ἀλλὰ ξηουσιῶν ὑπόγειον θύρων, δύοις πρὸς τὸν παραγόμενον ὑπὸ ὄχηματος δρομικῶν διαβατῶν τῆς ὁδοῦ. Ἄλλη ἡ αἱ δονήσεις ὑπῆρχεν ἀθενεῖς, ἡ γῆ διερράγη βυθοτερον. Τὸ ἔδαφος εἰς τὸ περίχωρα τῆς Πολτάνας, ἐν γιλιάμετρον ἀπέχοντα ταῖτης, διερράγη καὶ κατεσχίσθη ἐπὶ ἐκτάσεως 70 μέτρων μήκους καὶ 20 μέτρων πλάτους. Διὰ τῆς εὐρείας τούτης ρωγμῆς ἀνέδυταν ἀέρια, καὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτόπτου, καπνοί, καὶ συρρεπυκνωμένοι ἀτμοί.

Κατὰ προσφάτως στατιστικὸς πληροφορίες, ὃ ἐν ταῖς Ἕνωμέναις Πολιτείαις ἰνδικὸς πληθυσμὸς βρίχεται σταθερῶς ἐλαττούμενος. Ο ἀριθμὸς τοῦ ἰνδικοῦ πληθυσμοῦ, κατὰ τὸ 1884, ἀνήρχετο εἰς 265,000, ἐξ ἣν 63,000 πεπολιτισμένοι ἐν τῇ ἰνδικῇ περιφερείᾳ, καὶ 19,000 ἄγριοι. Αἱ ὑπολειπόμεναι τοῦ πληθυσμοῦ 183,000 ἰνδῶν είναι διεσκορπισμέναι ἐπὶ γηπέδων εἰς 13 ἐπικρατείας καὶ ἐντὸς τῶν ἐκτὸς περιφερειῶν τῶν Ἕγυμένων Πολιτειῶν.

Ἄντα πλέσαν στιγμὴν τῆς Λαζαρίτικης ἡμέρας ἡ συνειδήσης διακηρύττει τὸ ἐλεύθερον τῆς βουλήσεως. Ἡμεῖς εὐθυνόμεθα δὲ ἀντὴρ ὧς καὶ διὰ τὴν κακὴν ἡ καλὴν διεύθυνσιν ἡμῖν λαρυζόντει. Αἱ ἔξεις καὶ αἱ ἐπιθυμίαι πρέπει νὰ ὑπακούωσιν καὶ ὅχι νὰ κυριεύωσιν ἡμᾶς ἡ συνειδήσης μας, καὶ ἀφοῦ ἐγδίωσμεν, εἰσέτι λέγετο ὅτι ἡδυνάμεθα νὰ ἀνθεξάμεν, καὶ ὅτι ἀρκεῖ, ὅπως νικήσωμεν ἐν τῷ ἄγνων, νὰ ποιήσωμεν χρῆσιν τῆς θελήσεως. Οὐδεμία ἀπόφασις τοσοῦτον δύσκολος είναι, ὥστε νὰ ὑπερβούνται τὴν ἡμικήν του ἀνθρώπου δύναμιν.

ΙΟΚΟΙ ΛΑΖΑΡΙΚΗΝΗ

Καθηγητής. — Ιδού, κύριε, εἰς τὸ φωσφόρον αὐτό, τὸ ὁποῖον κρατῶ εἰς κειρά μου, ἀντιπροσωπεύονται καὶ τὰ τρίχα βασιλείων τῆς φύσεως. Τὸ ἔύλον ἀγήκει, εἰς τὸ φυτικὸν βασιλείων, τὸ θεῖον εἰς τὸ τῶν δρυκτῶν, ηδὲ γειρή ἡ ὁποία τὸ κρατεῖ ἀνήκει εἰς τὸ βασιλείων τῶν ζώων.

Ο Κ* ἐνυμφεύμη θελκτικὴν νεύνιδα, ἡν ἡγάπα ἀλλ' ἡτις τὸν ἀπεστρέφετο. Φίλος συναντήσας αὐτὸν τὸν συνελυπεῖτο ἐπὶ τούτῳ λέγων ὅτι θὰ ἔτοι πολὺ δυστυχής:

— Οχι, φίλε μου· δυστυχής είναι ἐκείνη, καὶ ὅχι ἔγω, ἀπήντησεν ὁ νεόνυμφος, διότι εἴναι ὑπογράφων τὸ βλέπων καὶ ἐκάστηγη ἀνδρα τὸν ὁποῖον ἀποστρέφεται, εἰν φέργα βλέπω γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ.